



The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 23. svibanj 2018. [\[Multimedia\]](#)

Potvrda – kršćansko svjedočenje (Gal 3, 26-27)

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nakon kateheze o krštenju, ovi dani koji slijede nakon svetkovine Duhova pozivaju nas da razmišljamo o svjedočenju koje Duh pobuđuje u krštenima, stavljajući svoj život u pokret, otvarajući ga na dobro drugima. Isus je svojim učenicima povjerio veliko poslanje: „Vi ste sol zemlje... Vi ste svjetlost svijeta" (Mt 5, 13-16). To su slike koje nas potiču razmišljati o našem vladanju, jer i nedostatak i višak soli čine jelo neukusnim, baš kao što nam i manjak i višak svjetlosti onemogućuju da vidimo. Tko zaista može učiniti od nas sol koja daje okus i čuva od propadanja i svjetlo koje rasvjetljuje svijet? To može samo Kristov Duh! I to je dar koji primamo u sakramentu potvrde ili krizme, na kojem se želim zaustaviti i razmišljati s vama. Zove se „potvrda" jer potvrđuje krst i jača njegovu milost (usp. Katekizam Katoličke Crkve, 1289); kao i „krizma", zbog činjenice da primamo Duha pomazanjem „krizmom" – mirisavim uljem koje posvećuje biskup – pojam koji upućuje na „Krista" Pomazanika Duha Svetoga.

Ponovno rađanje na božanski život na krštenju prvi je korak; valja nam se potom vladati kao Božja djeca, tj. suobličiti se Kristu koji je na djelu u svetoj Crkvi, dopuštajući da nas uključi u svoje poslanje u svijetu. To je ono što daje pomazanje Duhom Svetim: „bez snage tvoje, čovjek je bez ičega" (usp. Posljednica svetkovine Duhova). Bez snage Duha Svetoga ne možemo ništa učiniti: Duh nam daje snage da idemo naprijed. Kao što je sav Isusov život bio oživljavao Duhom, tako je i život Crkve i svakog njezina člana je pod vodstvom istoga Duha.

Začet od Djevice po Duhu Svetom, Isus počinje svoje poslanje nakon što je, izašavši iz vode Jordana, posvećen Duhom koji silazi i ostaje na njemu (usp. Mk 1, 10; Iv 1, 32). On to izrijeком izjavljuje u nazaretskoj sinagogi: lijepo je kako se Isus predstavlja, ta Isusova osobna iskaznica u nazaretskoj sinagogi! Poslušajmo kako to čini: „Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima" (Lk 4, 18). Isus se predstavlja u sinagogi svoga sela kao Pomazanik, kao Onaj koji je bio pomazan Duhom.

Isus je pun Duha Svetoga i izvor je Duha kojega je obećao Otac (usp. Iv 15, 26; Lk 24, 39; Dj 1, 8; 2, 33). U stvarnosti, na dan uskrsnuća navečer Uskrsli je dahnuo u učenike i rekao im: „Primitite Duha Svetoga“ (Iv 20, 22); a na dan Pedesetnice snaga Duha spušta se na apostole u izvanrednom obliku (usp. Dj 2, 1-4), kao što znamo.

„Dah“ Uskrslog Krista ispunjava pluća Crkve životom; i doista, usta učenikâ, „napunjenih Duhom Svetim“, otvaraju se i navješćuju svima Božja velika djela (usp. Dj 2, 1-11).

Duhovi – koje smo slavili prošle nedjelje – su za Crkvu ono što je za Krista bilo pomazanje Duhom primljeno na Jordanu, to jest Duhovi su misionarski poticaj utrošiti sav svoj život za posvećenje ljudi, na slavu Božju. Ako je Duh u svakom sakramentu na djelu, naročito u potvrdi „vjernici primaju Duha Svetoga na dar“ (Pavao VI., apost. konst. *Divinae consortium naturae*). A u trenutku pomazanja, biskup izgovara ove riječi: „Primi pečat dara Duha Svetog“: to je veliki dar Boga, Duha Svetoga. I svi mi imamo Duha. Duh je u našem srcu, u našoj duši. I Duh nas vodi u životu da postanemo pravom soli i pravim svjetlom za ljude.

Ako nas u krštenju Duh Sveti uranja u Krista, u potvrdi nas Krist ispunjava svojim Duhom, posvećujući nas za svoje svjedoke, sudionike istog počela života i poslanja, prema naumu nebeskog Oca. Svjedočanstvo koje daju potvrđenici očituje primanje Svetoga Duha i poučljivost njegovu stvaralačkom nadahnuću. Pitam se: kako se vidi da smo primili dar Duha? Ako činimo djela Duha, ako govorimo riječi koje je učio Duh (1 Kor 2, 13). Kršćansko svjedočenje sastoji se u tome da činimo jedino i sve ono što Duh Kristov traži od nas, udjeljujući nam snagu da to činimo.

Apel Svetog Oca

Sutra, 24. svibnja, godišnji je blagdan Blažene Djevice Marije Pomoćnice kršćana, koju se osobito časti u svetištu u Sheshanu, u blizini Šangaja, u Kini.

Taj nas blagdan poziva da budemo duhom ujedinjeni sa svim katoličkim vjernicima koji žive u Kini. Za njih molimo Majku Božju, da mogu živjeti svoju vjeru s velikodušnošću i u miru i da znaju činiti konkretne geste bratstva, sloge i pomirenja, u punom zajedništvu s Petrovim nasljednikom.

Predragi Gospodinovi učenici u Kini, sveopća Crkva moli s vama i za vas, da i usred teškoća možete nastaviti povjeravati se Božjoj volji. Majka Božja vam nikad neće uskratiti svoju pomoć i čuvat će vas svojom majčinskom ljubavlju.